

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa Prokuratora Okręgowego w G.
przeciwko B. sp. z o.o. w L. (Cypr), B. sp. z o.o. w K. i J. M. T. o ustalenie
nieważności czynności prawnych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 lutego 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej B. sp. z o.o. w L. (Cypr) od wyroku
Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 30 kwietnia 2019 r., sygn. akt I ACa (...), I ACz (...)

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. przyznaje kuratorowi B. sp. z o.o. w L. adw. M. E. kwotę
2160 (dwa tysiące sto sześćdziesiąt) złotych tytułem kosztów
zastępstwa procesowego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwany wniósł skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na występowanie na tle tej sprawy istotnych zagadnień prawnych. Pierwsze ma dotyczyć oceny tego, czy udzielenie pełnomocnictwa do zbycia zabudowanej nieruchomości przy określeniu w nim ceny

minimalnej może zostać uznane za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Takie postawienie sprawy trzeba uznać za zupełne nieporozumienie. Sprzeczność z zasadami współżycia społecznego jest oceniana w kontekście całokształtu okoliczności konkretnej sprawy, nie jest to zatem abstrakcyjne zagadnienie prawne, jakie mogłoby uzasadniać przyjęcie skargi do rozpoznania. Tak samo należy ocenić drugie ze sformułowanych w skardze zagadnień prawnych, które polega na oczekiwaniu, aby Sąd Najwyższy wskazał, kiedy nadmierność zabezpieczenia jest sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.